

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2014. április 16. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A **sikkasztás büntette és más bűncselekmény** miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** mint másodfokú bíróság 2013. október 9. napján kihirdetett **1.Bf.218/2013/43.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlottat

4 rb. csalás vétsége (1978. évi IV. tv. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont)

miatt emelt vád alól **tekinti felmentettnek.**

Egyebekben a másodfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Szarvasi Városi Bíróság a 2012. március 13. napján kihirdetett 5.B.148/20111/25. számú ítéletével a vádlottal szemben a Gyulai Városi Bíróság 15.Bk.300/2010/2. számú végzésével alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette.

A vádlottat bűnösnek mondta ki sikkasztás büntetében (1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés 2. fordulat, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont), folytatólagosan elkövetett csalás büntetében (1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont), valamint közúti baleset gondatlan okozásának vétségében (1978. évi IV. törvény 187. § (1) bekezdés). Ezért halmazati büntetésül 50 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500,-

forintban állapította meg. Az így kiszabott 125.000,- forint pénzbüntetés megfizetésére öt havi egyenlő összegű részletfizetést engedélyezett, valamint kötelezte a vádlottat 70.000,- forint kártérítés, annak kamatai és ezután az államnak járó illeték megfizetésére.

Rendelkezett a bűnjelekről, kötelezte a vádlottat 2.967,- forint bűnügyi költség megfizetésére, míg 121.984,- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és védő jelentettek be fellebbezést felmentés érdekében.

A Békés Megyei Főügyészség a vádlottnak sikkasztás büntette miatt emelt vád alóli felmentését, míg a csalási cselekmény folytatólagosan elkövetett csalás vétségekénti minősítését, a büntetés enyhítését, egyebekben pedig az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az első fokú ítéletet a Gyulai Törvényszék a 2013. október 9. napján kihirdetett 1.Bf.218/2013/43. számú ítéletével megváltoztatta, a vádlottat az ellene sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317. § (1) bekezdés 2. fordulat, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont), valamint folytatólagosan elkövetett csalás büntette (1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésére és a próbára bocsátás megszüntetésére, illetőleg a vádlott közúti baleset gondatlan okozásának vétségében való bűnösség kimondására vonatkozó rendelkezéseket mellőzte, a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította és megállapította, hogy a bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, felmentése miatt, a vádlott folytatólagosan elkövetett csalás vétségében való bűnössége megállapítása és a próbára bocsátást kimondó ügy egyesítése mellett halmazati büntetés kiszabása végett.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést annak indokaival együtt fenntartotta. A főügyészség álláspontja szerint a Gyulai Törvényszék a bizonyítékok felülmérlegelésével állapított meg eltérő tényállást, és erre visszavezethetően a másodfokú ítélet megalapozatlan. Ezért az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn és indítványozta a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

Bhar.I.1/2014/4.

A vádlott, aki kérte a harmadfokú eljárás távollétében való lefolytatását, írásban a másodfokú ítélet helybenhagyását kérte, melyhez a védő a fellebbezési nyilvános ülésen csatlakozott.

Az ítélőtábla az ügyész fellebbezését nem ítélte alaposnak.

A harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése alapján a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást, míg a (2) bekezdés alapján az ítélet minden rendelkezését felülbírált.

A harmadfokú bíróság nem osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok tilalmazott felülmérlegelésével állapította meg a tényállást és az erre figyelemmel megalapozatlan.

A másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság tényállása megalapozatlan (Be. 351. § (1) bekezdés).

Az első fokú ítélet megalapozatlan, ha a tényállás nincs felderítve (Be. 351. § (2) bekezdés a) pont).

A másodfokú bíróság **az 1. sz. tanú** eljárás során tett nyilatkozatainak ellentétes fordításaira figyelemmel aggályosnak ítélte az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy **az 1. sz. tanú** vallomása a vádlott védekezésének ellentmond. Ezért az ügyben a felderítetlenség kiküszöbölése érdekében bizonyítást vett fel, a német nyelvű irat ismételt fordítását rendelte el, majd annak ismeretében írásbeli tanúvallomásra hívta fel **az 1. sz. tanút**.

A Be. 352. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a másodfokú bíróság az iratok tartalma, ténybeli következtetés, vagy a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének van helye.

A Be. 352. § (2) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a helyesbített, kiegészített, illetve eltérő tényállás alapján bírálja felül.

A (3) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve ha az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat az

(1) bekezdés b) pontja alapján felmenti.

Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával állapított meg eltérő tényállást a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében felvett bizonyítás eredményeként.

Az ügy érdemét tekintve az ítéltábla osztotta a másodfokú bíróság jogi álláspontját.

A sikkasztás büntette tekintetében helyesen foglalt állást, mely szerint nem állapítható meg kétséget kizáró módon, hogy a vádlott az [áruházlánc megnevezése] utalványokkal jogellenes rendelkezést tett volna, vagy azokat jogtalanul eltulajdonította volna, ezért bizonyítékok hiányában helyesen mentette fel őt e cselekmény miatt emelt vád alól.

Csak megjegyzi az ítéltábla, hogy a másodfokú eljárás során a Békés Megyei Főügyészség maga is e bűncselekmény tekintetében a vádlott felmentését indítványozta.

Ami a négy darab taxiszámla elszámolását illeti, **az 1. sz. tanú** vallomása figyelemmel nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy nem nyert bizonyítást, hogy a vádlott a taxiszámlákat jogtalan haszonszerzés végett nyújtotta volna be a [gazdasági társaság megnevezése]-nek elszámolásra, nem nyert ugyanis bizonyítást, hogy a vádlott nem a [gazdasági társaság] érdekében illetve, **az 1. sz. tanú** tulajdonos utasításával ellentétben járt volna el, amikor [település megnevezése]-i közlekedéséhez saját, vagy ügyfelek részére taxi szolgáltatást vett igénybe.

A harmadfokú bíróság álláspontja szerint ezt a megállapítást érdemben nem cáfolja a 2. sz., illetőleg a 3. sz. tanúk vallomása, hiszen a vádlott és **az 1. sz. tanú** közötti megállapodásról hivatalos tudomással nem bírtak, nekik a vádlott beszámolási kötelezettséggel nem tartozott.

A [gazdasági társaság] sem a vendégekről, sem az akkori ügyvezető vádlott mozgásáról nyilvántartást nem vezetett, így e két tanú vallomása a vádlott védekezésének cáfolatára - **az 1. sz. tanú** tanúvallomása mellett - nem alkalmas.

Mindezekre figyelemmel nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor a vádlottat egy cselekmény alól is bizonyítékok hiánya okából felmentette.

Tévedett azonban a törvényszék, amikor nem a helyes minősítésű cselekmények vádja alól mentette fel a vádlottat. 2012. április 15. napjától a szabálysértési értékhatár 50.000,- forint, erre tekintettel, mind a négy darab taxiszámla szabálysértési értékre

elkövetettnek minősül.
Bhar.I.1/2014/4.

A Kúria 2/2013. BK véleményével felülvizsgált 87. BK véleménye a szabálysértések érték-egybefoglalásával kapcsolatban a következőkre mutat rá:

A szabálysértési törvény a folytatólagosság intézményét nem ismeri, a cselekmények között az érték-egybefoglalás teremt törvényi egységet, így folytatólagosság megállapítása téves.

Ezen túlmenően azonban, ha az elkövető rendszeres haszonszerzésre törekedve követ el szabálysértéseket és ezért az üzletszerűség megállapítható, úgy az üzletszerűség minősítő körülménye folytán, a Btk. különös részében előírt tényállásoknak megfelelően, az elkövetett szabálysértések számának megfelelő rendbeliségű vagyon elleni vétség megállapítása indokolt. Az üzletszerűség az érték-egybefoglalást megelőzi.

A vádlott cselekményei - figyelemmel a vád tárgyát képező sikkasztás büntettére is - bűnösség megállapítása esetén üzletszerűen elkövetettnek minősülnének.

Mindezekre figyelemmel a vádlott terhére rótt csalási cselekmény az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő és büntetendő 4 rb. csalás vétségének minősül.

Mivel a vádlottat a helyes minősítés szerinti cselekményben kell elítélni vagy felmenteni, a harmadfokú bíróság a 4 rb. csalás vétsége alól tekintette felmentettnek.

Egyebekben a másodfokú ítélet rendelkezései törvényesek.

A felülbírálat során az ítéletábra észlelte, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a próbára bocsátást megszüntette, és akkor is, amikor a próbára bocsátással érintett cselekményben a vádlottat bűnösnek mondta ki.

A vádlott bűnösségének kimondására már a próbára bocsátáskor sor került, így e bűncselekményben ismételen a bűnösség megállapítása az elsőfokú bíróság részéről szükségtelen volt.

Tévedett a Szarvasi Városi Bíróság, amikor a próbára bocsátást megszüntette.

A Btk. 73. § (2) bekezdése értelmében a próbára bocsátást meg kell szüntetni és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátottat a próbaidő előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő **alatt** elítélik.

Jelen esetben a vádlottat a Gyulai Városi Bíróság 2011. február 14. napján jogerőre emelkedett végzésével egy évre próbára bocsátotta. A próbaidő 2012. február 13. napján telt el, így az elsőfokú bíróság már a próbaidő eltelte után 2012. március 13. napján hozott ítéletével a próbára bocsátást nem szüntethette volna meg, hiszen ha a próbaidő eredményesen eltelt, akkor a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény esetében a próbára bocsátás megszüntetésére nem kerülhet sor.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a fordítással felmerült bűnügyi költségről azt állapította meg, hogy azt az állam viseli.

A vádlottat annak a bűnügyi költségnek a viselésére nem lehet kötelezni, amely azzal merült fel, hogy a magyar nyelvet nem ismeri. A fordítás, vagy a tolmácsolás szükségességének a vádlottal kapcsolatban kell felmerülnie, jelen esetben azonban a fordítási díj a tanú vallomásaival kapcsolatos, aminek megfizetésére a vádlottat a bűnösség megállapítása mellett kötelezni kellett volna.

Feltehetően a másodfokú bíróság az első fokú ítélet megváltoztatása és a vádlott felmentése miatt nem mutatott rá határozatában a fenti körülményekre, ezért az ítélet tábla jelen határozatában ezeket megállapította.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla az ügyész fellebbezését alaptalannak ítélte, ugyanakkor a másodfokú bíróság ítéletét hivatalból felülvizsgálva, a Be. 398. § (1) bekezdése alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Szeged, 2014. április 16. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.	Sefta Márta dr. sk.	Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bhar.I.1/2014/4. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 1.Bf.218/2013/43. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2014. április 16. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke